

Concluziile reclamantei

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea Deciziei Comisiei C(2010) 8289 final din 14 decembrie 2010 privind ajutorul de stat nr. C-38/2005 (ex NN 52/2004) acordat de Germania în favoarea grupului Biria;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă următorul motiv.

Aprecierea eronată a situației de fapt:

- aprecierea eronată a situației de fapt cu ocazia calificării întreprinderii drept întreprindere aflată în dificultate;
- neaplicarea Liniilor directe din 1999 privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate cu ocazia calificării întreprinderii drept întreprindere aflată în dificultate și a examinării valorii „scrisorii de confort obligatorii”;
- motivarea insuficientă a derogării de la Liniile directe din 1999 privind ajutorul de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor aflate în dificultate cu ocazia calificării drept întreprindere aflată în dificultate și a examinării valorii „scrisorii de confort obligatorii”;
- aprecierea eronată efectuată cu ocazia stabilirii cuantumului ajutorului de stat care trebuie recuperat ca urmare a faptului că nu a fost evaluată „scrisoarea de confort obligatorie” cu ocazia stabilirii cuantumului ajutorului de stat care trebuie recuperat.

Acțiune introdusă la 12 aprilie 2011 — ADEDY și alții/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-215/11)

(2011/C 186/54)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamant: Anotati Dioikisi Enoseon Dimosion Ypallilon (ADEDY) (Atena, Grecia) Sp. Papaspyros (Atena, Grecia), Il. Iliopoulos (Atena, Grecia) (reprezentant: M. Tsipra, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile reclamantilor

Reclamantii solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei 2011/57/UE a Consiliului din 20 decembrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/320/UE adresată Greciei în vederea consolidării și a aprofundării supravegherii fiscale și de notificare a Greciei să ia măsuri de reducere a deficitului considerate necesare pentru remedierea situației de deficit excesiv, publicată în Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene din 29 ianuarie 2011 (JO L 26, p. 15)

- obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Prin intermediul prezentei acțiuni, reclamantii solicită anularea Deciziei 2011/57/UE a Consiliului din 20 decembrie 2010 de modificare a Deciziei 2010/320/UE adresată Greciei în vederea consolidării și a aprofundării supravegherii fiscale și de notificare a Greciei să ia măsuri de reducere a deficitului considerate necesare pentru remedierea situației de deficit excesiv, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene din 29 ianuarie 2011 (JO L 26, p. 15).

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă următoarele motive de anulare.

În primul rând, reclamantii afirmă că decizia atacată a fost adoptată cu încălcarea competențelor Comisiei Europene și ale Consiliului prevăzute de tratat. În special, potrivit articolelor 4 și 5 din tratat, este stabilit principiul subsidiarității și al proporționalității. În plus, la articolul 5 alineatul (2) din tratat se prevede în mod expres că orice competență care nu este atribuită de statele membre Uniunii aparține statelor membre. Potrivit articolului 126 și următoarele din tratat, măsurile care pot fi decise în cadrul procedurii privind deficitul public excesiv și care sunt incluse în deciziile aferente nu pot fi prevăzute în mod concret, precis și riguros, întrucât o astfel de competență nu este atribuită de tratat Consiliului.

În al doilea rând, reclamantii arată că decizia atacată citează, ca temei juridic al adoptării sale, articolul 126 alineatul (9) și articolul 136 din tratat. Cu toate acestea, actul atacat a fost adoptat cu depășirea competențelor atribuite de aceste articole Comisiei Europene și Consiliului, pur și simplu ca măsură de punere în aplicare a unui acord bilateral între cele 15 state membre ale zonei euro care au decis acordarea de împrumuturi bilaterale și Grecia. Totuși, nu este nici recunoscută, nici prevăzută de tratate o competență a Consiliului de adoptare a unui astfel de act.

În al treilea rând, reclamantii subliniază că decizia atacată, introducând reduceri ale alocațiilor familiale și corelându-le cu criteriul de venit, lezează drepturile patrimoniale garantate ale reclamantilor și, prin urmare, a fost adoptată cu încălcarea articolului 1 din Protocolul adițional la Convenția europeană a drepturilor omului.

Acțiune introdusă la 20 aprilie 2011 — Rautenbach/Consiliul și Comisia

(Cauza T-222/11)

(2011/C 186/55)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Muller Conrad Rautenbach (Harare, Zimbabwe) (reprezentanți: S. Smith QC și M. Lester, Barristers, și W. Osmond, Solicitor)